

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Ἐκδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΜΟΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 14.
Πληρωτέα καθ' ἑξαμήναιαν

Ἡ ἐν Πάτραις εἰδικὴ ἐπιτροπὴ
ἐπὶ τῆς

Δ'. ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ.

Πρὸς τὸ κοινὸν τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν.

Εἶναι ἤδη γνωστὸν ὅτι κατὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτωβρίον τελεῖται ἐν Ἀθήναις ἡ τετάρτη Ὀλυμπιακὴ ἔκθεσις, ἐν ἣ καλοῦνται ἡ ἑλληνικὴ δραστηριότης καὶ φιλοπονία, ἡ ἀτομικὴ εὐφύλι καὶ ἔργασια νὰ ἐπιδείξωσι τὸν σταθμὸν τῆς προόδου εἰς τὸν ἀφίκοντο καὶ νὰ καταστήσωσι γνωστὰ τὰ τελικὰ πορίσματα τῆς πολυμύθου ἔργασίας των. Ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ἀνετέθη ἡ διεξαγωγὴ τῆς ἐκθέσεως καὶ τῆς συνέστησεν ἐν Ἀθήναις Κεντρικὴν ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπὴν εἰς τὴν ἀνέθηκε τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὅλου ἔργου, αὕτη δὲ συνέστησε καὶ κατὰ τόπους εἰδικὰς ἐπιτροπὰς αἱ ὁποῖαι ἐντός τῆς περιφέρειας τῆς δικαιοδοσίας των θὰ ἐργασθῶσι πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τῆς ἐκθέσεως, καθ' ὃν τρόπον ὀρίζει ὁ δημοσιευθεὶς κανονισμός. Καὶ ἐν Πάτραις συνέστηθη τοιαύτη εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἣτις ἀπέλαβεν ἤδη τὸ ἔργον τῆς καὶ προτίθεται νὰ ἀγάγῃ αὐτὸ εἰς πέρας κατὰ τὸ μέτρον τῶν μέσων καὶ τῶν δυνάμεων τῆς, ἀρκεῖ νὰ τύχῃ τῆς φιλοτιμίας συνδρομῆς παντὸς φιλοπροόδου ἀνδρός καὶ τῆς συνεργασίας παντὸς παραγωγῆ καὶ βιομηχανίου. Ἡ ἐν Πάτραις ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ὑπὸ τῶν κάτωθι ὑπογεγραμμένων, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ἰωάννου Μακρογιάννη, ἔγκατέστησε δὲ ἤδη ἀνὰ τοὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν τοὺς ἑαυτῆς ἀντιπροσώπους.

Ἡ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ Πατρῶν ἐπὶ τῆς δ'. Ὀλυμπιακῆς ἐκθέσεως θεωρεῖ ἀπαραίτητον καὶ ἐπιβαλλόμενον αὐτῇ καθήκον ἵνα καὶ αὕτη ἡ ἴδια ἐγγράφως θερμῶς προτρέψῃ καὶ παρακαλέσῃ τοὺς διαφόρους παραγωγεῖς καὶ βιομηχανοὺς τῆς ἐπαρχίας μας, ὅπως παρασκευάσωσι καὶ φιλοτεχνήσωσι, ὅτι κάλλιστον πρὸς ἐκθεσιν ἕκαστος δύναται ἐκ τῶν προϊόντων τῆς ἔργασίας εἰς τὴν ἀσχολεῖται, ἵνα μὴ ὑστερήσῃ κατὰ τὸν καλὸν τοῦτον καὶ εἰρηκτὸν ἀγῶνα τῶν ἄλλων τοῦ κράτους ἐπαρχίων καὶ ἡ τῶν Πατρῶν πρὸς τοῦτο δὲ παρακαλεῖ θερμῶς καὶ αἰετίζεται τὴν ἀρωγὴν καὶ σύμπραξιν οὐ μόνον τῆς δημοσιογραφίας τοῦ τόπου ἀλλὰ καὶ παντὸς νοήμονος κατανοούντος τὸν ὑψηλὸν σκοπὸν δι' ὃν γίνονται αἱ τοιοῦτου εἶδους ἐκθέσεις καὶ ὃν ἡ γενναιοδωρία τῶν μεγάλων εὐεργετῶν τοῦ ἔθνους βύαγγέλη καὶ Κωνσταντίνου Ζάππα ἐπιδιώκει. Περιττὸν δὲ κρίνουσα ν' ἀναγράψῃ διὰ μακρῶν τὰ καλὰ ὧν γίνονται πρόξενοι αἱ ἐκθέσεις, περιορίζεται μόνον νὰ υπομνήσῃ ὅτι, παρὰ παντὶ τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ ἐκρίθησαν ἀπαραίτητοι, ὅπως ἕκαστον κράτος βλέπῃ ἐν αὐταῖς ὡς ἐν κατόπτρῳ τὰς πνευματικὰς καὶ ὕλικας προόδους του. Παρ' ἡμῖν τοὺς στερομένους πρὸς πολλὰ ἄλλα καὶ συγκοινωνίας καὶ κεφαλαίων εἶναι πολὺ ἀναγκασιότατα δι' αὐτῶν, ἐπαλαμβανόμενων μάλιστα κατὰ τετραετίαν, ὡς οἱ μεγάλοι εὐεργεταὶ τοῦ ἔθνους ἔταξαν, θὰ εὐλοπομεν ποταί εἶναι οἱ διάφοροι κλάδοι τῆς παραγωγῆς μας, ποῖος ὁ ἀνεκμετάλλευστος καὶ νεκρὸς μέ-

νων πλοῦτος τῆς χώρας μας, ποῖος ὁ κλάδος τῆς παραγωγῆς, ὅστις συμφέρει ν' ἀπαχολῆ ἡμῶς περισσότερο καὶ τίνων μέσων πρέπει νὰ κάμωμεν χρῆσιν, ὅπως τὰ ἐξ αὐτοῦ προσποριζόμενα κέρδη εἶναι μεγαλειότερα, ποῖα τὰ προϊόντα τῆς γεωργίας καὶ λοιπῆς βιομηχανίας ἄτινα δύνανται ν' ἀνταγωνισθῶσι πρὸς τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμειδῆ εἰσαγόμενα. Διὰ τῶν ἐκθέσεων ὁμοῦ μὲ τὰ πολλὰ ἄλλα καὶ μεγάλα καλὰ ἄτινα θὰ ἐπιφέρωσι καὶ εἰς τοὺς ξένους θὰ δεικνύμεν καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ θὰ μαθαίνομεν τί τῶν ἐν τῷ τόπῳ μας παραγομένων εἶναι ἢ δύναται δι' ἀρμοδίων τροποποιήσεων νὰ καταστῆ κατὰλληλον καὶ πρὸς χρῆσιν ἡμῶν αὐτῶν καὶ πρὸς ἐξαγωγήν εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Μὴ λησμονώμεν ὅτι οἱ ἑλληνικοὶ τάπητες καὶ ὑφάσματα τινα ἰδίου ἑλληνικοῦ τύπου μεγάλως ἐξέτιμήθησαν καὶ ζητοῦνται ὑπὸ τε ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν, μόλις γνωστὰ γινόμενα ἀπὸ τὴν φιλόδοξον ἑταιρίαν διαφόρων ἐν Ἀθήναις κυρίων ἢ ὑπὲρ τῶν ἀπῶρων γυναικῶν συνέστησαν.

Τοιαύτης οὐσίας τῆς σημασίας τῶν ἐκθέσεων καὶ ἰδιαίτερος τῆς ἐν Ἀθήναις ὀργανωμένης, ἡ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ Πατρῶν φρονεῖ, ὅτι οἱ ἐν Πάτραις παραγωγεῖς καὶ βιομηχανοὶ παντὸς εἶδους προθύμως θέλουσι δράσει τῆς εὐκαιρίας ὅπως ἐπιδείξωσι τὰ τελικὰ πορίσματα τῆς εὐφύλις, τῆς δραστηριότητος καὶ τῶν μόχθων των, ἀποστέλλοντες εἰς αὐτὴν προϊόντα τῆς ἔργασίας των ἀξία λόγου, μαρτυροῦντα δὲ τὴν πραγματοποιηθεῖσαν παρ' ἡμῖν πρόδον ἐν τῇ βιομηχανίᾳ καὶ τῇ καθ' ὅλου παραγωγῇ.

Ἡ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ κρίνει ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑποκαύσῃ τὸν ζῆλον καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῶν παρ' ἡμῖν παραγωγῶν καὶ βιομηχανῶν ὅπως παρασκευάσωσι καὶ φιλοτεχνήσωσιν ἐκ τῶν προϊόντων καὶ ἔργων των πᾶν ὅτι ἐξ αὐτῶν εἶναι ἀξίον νὰ καθέξῃ θέσιν ἐν τῇ ἑθνικῇ ἐκθέσει τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου, διότι φρονεῖ ὅτι οὗτοι ἐν τῇ νοημοσύνῃ των κατανοοῦσιν ὅτι ἐν τούτῳ ἔγκειται πλὴν τῆς ἐξυπηρετήσεως γενικοτέρου ἀγαθοῦ σκοποῦ, καὶ ἡ ἐξυπρέτησις τοῦ μερικοῦ καὶ ἀτομικοῦ συμφέροντός των.

Πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐκθετῶν παραθέτομεν ἐν ταῦθα τοὺς κυριώτερος ὅρους τῆς ἐκθέσεως.

Α.) Ὅτι ἡ ἐν Ἀθήναις Δ'. Ὀλυμπιακὴ ἔκθεσις ἀρχεται τὴν δευτέραν Κυριακὴν τοῦ Ὀκτωβρίου τρ. ἔτους 1888, ὅτε ἐγκαινισθῆσεται καὶ τὸ δαπάνη τῶν ἑθνικῶν εὐεργετῶν βύαγγέλη καὶ Κωνσταντίνου Ζάππα ἀνεγερθὲν μέγαρον, θὰ διαρκῆσῃ δὲ μέχρι τῆς τελευταίας Κυριακῆς τοῦ ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους, ἢ καὶ μακρότερον ἐὰν κρινῆ τοῦτο ἀναγκαῖον ἡ ἀρμοδιὰ ἐπιτροπῆς. Τελεσθῆσονται δὲ κατὰ ταῦτα.

1.) Ἐκθεσεῖ τῶν προϊόντων τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας, βιομηχανίας καὶ καλλιτεχνίας τῆς Βλαδίας, ἰδίᾳ δὲ καὶ τῶν καλλιτεχνικῶν ἢ διανοητικῶν προϊόντων τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμογενῶν.

2.) Πανήγυρις δημοτελῶν ἀγῶνων.

3.) Διδακτικὰ ἀρχαίων καὶ νεωτέρων ἑλληνικῶν δραμάτων.

4.) Δραματικὸν διαγώνισμά ἔχον τὴν ὑπόθεσιν

ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαίας, μέσης ἢ νεωτέρας μέχρο-
του 1829 ἱστορίας κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ φιλο-
πίτριδος κ. βύαγγ. Ζάππα. Ἐκτελεσθῆσονται δὲ
καὶ πρωτότυπα ἑλληνικὰ μουσουργήματα.

Β.) Ὅτι ἡ Ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ συγκεκλιμένη ἀπὸ τοὺς κυρίους Φ. Νέγγρον, πρόεδρον, Α. Βαλέταν, Π. Α. Ῥάλλην, Π. Γενναδίον, Σ. Δραγοῦμην καὶ Ν. Χ. Ἀποστολίδην ἐμερίμνησε καὶ κατέβαλε πᾶσαν ἀναγκαίαν προσοχὴν ὅπως τὰ ἀποσταλησόμενα ἐκθέματα καλῶς τοποθετηθῶσι καὶ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀπόδοσις αὐτῶν εἰς τοὺς ἐκθέτας ὡς παρεδόθησαν, ἀκριβολογήσασα, ὡς γράφει, τὰ περὶ τούτου μετὰ μεγάλης αὐστηρότητος, ἵνα ἀποφύγῃ τὰ δίκαια παράπονα, ἄτινα ἠγέρθησαν κατὰ τὰς προηγουμένας Ὀλυμπιάδας.

Γ.) Ὅτι ἐκτὸς τῶν συνήθων βραβείων τῶν ἀπονεμομένων κατὰ τὰς ἐκθέσεις καὶ τοῦ χρηματικοῦ ἄτινα θὰ χορηγήσῃ ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων ἐπιτροπὴ καὶ γενναίαι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥτιον ἐτάχθησαν χρηματικὰ ἀμοιβὰ ὑπὸ τῶν ἐξῆς ἀνωτέρων παντὸς ἐπαίνου φιλοπατριδῶν καὶ φιλοπροόδων κυρίων ἔσονται.

1) Ὑπὸ τοῦ κυρίου Παντιᾶ Ῥάλλη, μέλους τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς δρ. 2,000 ὑπὲρ τοῦ πρωτεύοντος εἰς ἔργα γλυπτικῆς.

2) Ὑπὸ τοῦ ἰδίου 2,000 ὑπὲρ τοῦ πρωτεύοντος εἰς ἔργα ἐλαιογραφίας.

3) Ὑπὸ τοῦ ἰδίου 1,000 ὑπὲρ τοῦ πρωτεύοντος εἰς ἔργα ὑδατογραφίας.

4) Ὑπὸ τοῦ κυρίου Παν. Γενναδίου μέλους τῆς ἰδίας ἐπιτροπῆς δρ. 300 ὑπὲρ τοῦ πρωτεύοντος εἰς τὴν παραγωγὴν τοῦ ἀρίστου οἴνου.

5) Ὑπὸ τοῦ κυρίου Α. Καλλέργη, τραπεζίτου 1,000 δραχ. ὑπὲρ τοῦ πρωτεύοντος εἰς προϊόντα τῆς γεωργίας καὶ κηπουρικῆς.

6) Ὑπὸ τῆς κυρίας Πολυμνίας Σκαρραμαγκᾶ 1,000 δρ. ὑπὲρ τοῦ ἐκθέσοντος τὸ ἀριστον ζωοτεχνικὸν προϊόν τῆς Ζ'. συναγωγῆς.

7) Ὑπὸ τῆς ἀδελφότητος Τηνίων 500 δρ. ὑπὲρ τοῦ ἐκθέσοντος τὸ καλλίτερον ἐκ Τήνου προϊόν ἢ ἔργον.

8) Ὑπὸ τοῦ κυρίου Ἀλεξ. Σκουζέ 2,000 δρ. ὑπὲρ τοῦ παραγωγῆ τοῦ καλλίστου οἴνου, ἀδόλου καὶ ἀμιγροῦς πάσης χρωματιστικῆς ἢ ἄλλης ὕλης

9) Ὑπὸ τοῦ ὁμογενοῦς ἐν Μισσαλίᾳ κυρίου Μιχ. Ῥοδοκανάκη 1,000 δρ. ὑπὲρ τοῦ πρωτεύοντος εἰς τὰ κατεργασμένα δέρματα.

10) Ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου συμπολίτου ἡμῶν κ. Γ. Ἀναγνωστοπούλου, ἐμπορομασίτου 200 δραχ. ὑπὲρ ἐκείνου ὅστις ἤθελεν ἐκθέσει καταλληλότερα ἔργα εἰς τὸς διαφόρους τρόπους τῆς καλλιερ-
γείας τῆς σαφιδαπέλου ἢ διὰ τίνος ἐξ αὐτῶν, ὡς ῥητῶς διαγράψῃ διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἣν πρὸς τὴν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν Πατρῶν ἔγραψε καὶ ἣτις ἐκφράζει αὐτῷ ἀπείρους εὐχαριστίας γνωστοποιή-
σασα τοῦτο ἀμέσως εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις κεντρικὴν ἐπιτροπὴν.

Γ.) Ὅτι προκειμένου νὰ τελεσθῇ τὸ προσεχὲς ἔτος 1889 παγκόσμιος ἐν Παρίσις ἔκθεσις εἰς τὴν θὰ λάβῃ μέρος καὶ ἡ Ἑλλάς ἐκ τῶν εἰς τὴν Δ'. Ὀλυμπιακῆς ἐκθεσιν σταλεισομένων ἐκθεμάτων θὰ ἐκλεχθῶσι καὶ τὰ εἰς ἐκείνην σταλεισόμενα.

Δ.) "Οτι τὰ έξοδα τῆς ἀποστολῆς τῶν έξθεμάτων εἰς Ἀθήνας δὲν θὰ πληρωθῶσιν ὑπὸ τῶν έξθετῶν ἀπὸ καὶ τῆς εταιρίας τῶν σιδηροδρόμων Π. Α. Π. προσφερθείσης πᾶν φιλοτίμως, ὡς μανθάνομεν, νὰ μεταφέρῃ αὐτὰ δωρεάν.

Ε') "Οτι οἱ προτιθέμενοι νὰ έξθεσῶσι τι κατὰ τὴν ἐν λόγῳ έξθεσιν πρέπει νὰ δηλώσωσι τοῦτο μέχρι τῆς 4 τοῦ ἔλεουσμένου μηνὸς Ἀπριλίου, κοινῶντες γρησιν ἐντύπων δελτίων ἄτινα προθύμως θὰ τοῖς χορηγήσῃ ἡ ἐν Πάτραις εἰδικὴ ἐπιτροπὴ, καὶ νὰ παραδώσωσι τοῦτο εἰς τὴν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν μέχρι τῆς 4 Ἰουλίου ἀνεπερήσεως, πλὴν τῶν γεωργικῶν προϊόντων, ὧσιν ἡ συγκεκριμένη γίνεται βραδύτερον.

ΣΤ') "Οτι οὐ μόνον τὸν κανονισμὸν τῆς έξθεσεως, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν πληροφορίαν σχετικὴν θέλουσι προθύμως παρέχειν τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς.

Ζ') "Οτι ὡς ἐλάχιστος ὄρος τοῦ ποσοῦ ὅπερ πρέπει ν' ἀποσταλῇ ἐξ ἀπάντων τῶν κατῶθι εἰδῶν, ἐφ' οὗ ἐπιστῶμεν τὴν ἰδιόζουσαν προσοχὴν τῶν έξθετῶν εἶναι.

Π Ι Ν Α Ξ

Περὶ τοῦ ἐλάχιστου ὄρου τοῦ ἀποσταλλομένου ἐκ τῶν κατῶθι εἰδῶν ποσοῦ.

Ἐκ τῶν τῆς Β'. συναγωγῆς.

Γεωργία καὶ κηπουρικὴ.

Ἀμνηστιακοὶ καρποὶ καὶ ὄσπρια: ὄσιν σίτος, κριθή, σιγίγις, βρώμη (σήμελις), βρώμη, ἀραβόσιτος, ὄσπρια κλπ. κύβητοι, ἐρέβινθοι, φασόλοι, φάκι, ὄσπριος (ράβι), λάβροι, θέρμαι (λευπίνα) κλπ. δέον νὰ ἀποσταλῶσιν ἐξ ἐκάστου εἶδους κατ' ἐλάχιστον ὄρον τέσσαρες ὀκάδες.

Οἱ δρυπτικάκοι οὗτοι καρποὶ καὶ τὰ ὄσπρια πρέπει νὰ ἴναι ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων ἐξ ἐκάστου τῶν εἰδῶν, τῶν παραγομένων ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκάστης ἐπιτροπῆς, νὰ καθυρρίζωνται καλῶς καὶ νὰ τίθωνται ἐντὸς σακκιδίων καθαρῶν ἐκ στερεοῦ πανίου. Ἐν τῆς σακκιδίου νὰ ἐπιθῆται καὶ τεμάχιον χάρτου, ἐφ' οὗ νὰ ἦ σημειωμένον τὸ ποσοῦν καὶ τὸ εἶδος, ὅπερ εἶδος νὰ προσδιορίζεται μερικώτερον, ἐν τὸ γέννημα ἢ τὸ ὄσπριον ἔχει διαφόρους πακιδίας: ὄσιν ὄσπριον διμυνίου, 7 ὄσπριον φασόλων λοπίων.

Βολβοὶ καὶ κόνδυλοι: ὄσιν κρόμμυκα, κροκίον, σκόροδα, γέωμηλα καὶ ἐξ αὐτῶν δέον νὰ ἀποσταλῶσιν ἐξ ἐκάστου εἶδους κατ' ἐλάχιστον ὄρον τέσσαρες ὀκάδες.

Κλωστικά προϊόντα: ἴτοι βίμβλαξ ἐκκοκισμένος, μετὰ τῶν κοκκιδίων αὐτοῦ ἢ εἰς κάρσα (κάρβια), βουίχμηρια, λίνον, κίοναβις, ἀγάθη εἰς ἴνας καὶ εἰς κλωσθῆς καὶ ἐξ αὐτῶν δέον νὰ ἀποσταλῶσιν κατ' ἐλάχιστον ὄρον τέσσαρες ὀκάδες ἐξ ἐκάστου εἶδους.

Βαρικὰ προϊόντα. Ἐρυθρόδανον (ρίζαρι) ἐκ τούτου δέον νὰ ἀποσταλῶσιν κατ' ἐλάχιστον ὄρον τέσσαρες ὀκάδες ἐντὸς σακκιδίου καθαρῶν ἐκ στερεοῦ πανίου.

Χρυσόξυλον καὶ ἐκ τούτου νὰ ἀποσταλῶσιν κατ' ἐλάχιστον ὄρον τέσσαρες ὀκάδες.

Κρόκος (σαφάρι) καὶ κνηκὴ (ἀσφοδρι) ἐξ αὐτῶν δέον νὰ ἀποσταλῶσιν κατ' ἐλάχιστον πενήτηκοντὴ δράμια ἐξ ἐκάστου εἶδους ἐντὸς ἀγρώμου καὶ ἐσφραγισμένης φιάλης.

Ἐλαιώδη προϊόντα: ἔλαια, σήσπρον, λιπὸσπορος, κανναθόσπορος, ἔλαιοκράμβη (ράπιτζα ἢ κολζά) ἐκ τούτων νὰ ἀποσταλῶσιν κατ' ἐλάχιστον ὄρον τέσσαρες ὀκάδες ἐξ ἐκάστου εἶδους.

Ἀρωματικά προϊόντα: γλυκάνισον, μαρσθόσπορος, κόμμινον, μαυροσήμερον (μαυροποικί), κωρίανον (κόλιανδρον ἢ κωρίανον), ἐξ ἐκάστου εἶδους τῶν ὁποίων δέον νὰ ἀποσταλῇ κατ' ἐλάχιστον ὄρον μία ὀκά.

Μαστίχη καὶ τραγακάνθινον κόμμινον ἐκ τούτων νὰ ἀποσταλῶσιν κατ' ἐλάχιστον ὄρον ἀνὰ ἕκαστον δράμια ἐντὸς ἀγρώμων φιαλῶν ἐσφραγισμένων.

Ναρκοτικά προϊόντα. Καννὸς εἰς δέσμας φύλων ἀνὰ τέσσαρας ὀκάδας κατ' ἐλάχιστον ὄρον

ἐξ ἐκάστου εἶδους.

Χασίς καὶ ὄπριον (ἀφόνι) εἰς κόνιν ἢ εἰς μάζαν ἀνὰ ἕκαστον δράμια κατ' ἐλάχιστον ὄρον ἐξ ἐκάστου εἶδους ἐντὸς ἀγρώμων φιαλῶν ἐσφραγισμένων.

Κτηνοτροφικὰ προϊόντα: ἴτοι σάνος εἰς δέματα, τριφύλλιον καὶ χόρτον εἰς πεπισμένας δέσμας, βαμβάκοσπορος ἐντὸς σακκιδίων καθαρῶν ἐκ στερεοῦ πανίου ἐξ ἐκάστου εἶδους τούτων νὰ ἀποσταλῶσιν κατ' ἐλάχιστον ὄρον τέσσαρες ὀκάδες.

Μελισσοκομίας καὶ βομβυκοτροφίας προϊόντα. Μέλι καὶ κηρόπηκται (κηρόθρασι) ἀνὰ τέσσαρας κατ' ἐλάχιστον ὄρον ὀκάδας ἐντὸς ὑαλίνων δοχείων καλῶς ἐσφραγισμένων.

Κηρὸς κίτρινος εἰς πήττας ἀνὰ μίαν ὀκάν κατ' ἐλάχιστον ὄρον.

Κουκούλια ἑρᾶ διαφόρων γενεῶν ἀνὰ μίαν ὀκάν ἐξ ἐκάστης ἐντὸς σακκιδίου καθαρῶν ἐκ στερεοῦ πανίου.

Μένταξια διαφόρων εἰδῶν εἰς πλοκάμους (πλεξοῖδας) καὶ εἰς σαλύπας (τουλούπας) ἀνὰ μίαν τοῦλάχιστον ὀκάν ἐξ ἐκάστου εἶδους.

Ὀπθραὶ γαπαὶ, σιαφυλαί, ἐσπερουδαίς καρποὶ, μήλα, ἀπια κτλ. ἐκ τούτων νὰ σταλῶσιν ἀνὰ δύο κατ' ἐλάχιστον ὄρον ὀκάδας ἐξ ἐκάστου εἶδους ἐντὸς κωνίστρων.

Ἀκρόδρυα καὶ ἑρᾶ ὀπθραὶ: κάρσα, ἀμύγδαλα, λεπτοκάρσα, κάστανα, πιστάκια, δαρμάσκηνα, κεράσια, βύσσινια ἀνὰ δύο τοῦλάχιστον ὀκάδας ἐξ ἐκάστου εἶδους, ἐντὸς σακκιδίων καθαρῶν ἐκ στερεοῦ πανίου.

Ἰσθα ἀνὰ πάντα τοῦλάχιστον σπαιρούς ἢ ὀμαθούς (τσουπέλας) εἰς χύμα δὲ ἀνὰ δύο τοῦλάχιστον ὀκάδας ἐντὸς σακκιδίων, κωνίστρων ἢ ἑυλίων κιβωτίων.

Σταφίδες παντός εἶδους ἀνὰ ἐν κιβώτιον ἐκ τῶν ἐν γρησῇ ἐν τῇ ἐμπορίᾳ τοῦ εἶδους τούτου.

Μαχαρικά παντός εἶδους ἀνὰ δύο τοῦλάχιστον ὀκάδας ἐξ ἐκάστου εἶδους ἐντὸς μικρῶν κωνίστρων.

Δενδρὰ καὶ ἄλλοι παντός εἶδους πρέπει νὰ σταλῶσιν κατὰ συλλογὰς ἐκ τριάκοντα κατ' ἐλάχιστον ὑποκειμένων (φύτων).

—)(—

Ἐκ τῶν τῆς Γ'. συναγωγῆς.

Ἐξ ὧσιν κλπ.

Ἄλευρα καὶ προϊόντα ἄλευροποιίας: μάζαι διάφοροι, ἴτοι σιδῆς, μακρόνια, χόνδρος (πλουγούρι), γαλόχοδρος (τραχανά), ἄστοι, παξιμάδια, γαλέται κλπ. Ἐξ ἐκάστου εἶδους τούτων δέον νὰ σταλῶσιν κατ' ἐλάχιστον ὄρον τρεῖς ὀκάδες ἐντὸς σακκιδίων καθαρῶν ἐκ στερεοῦ πανίου.

Προϊόντα ζαχαροπλαστικῆς: ζυμαρικά, γλυκὰ ἐκ διαφόρων καρπῶν αὐτοσίων ἢ ἐκ τοῦ χυλοῦ αὐτῶν κλπ. τῆς τάξεως 16, ἀνὰ 2 ὀκάδας κατ' ἐλάχιστον ὄρον ἐξ ἐκάστου εἶδους ἐντὸς ὑαλίνων ἢ πηλίνων δοχείων ἢ ἑυλίων κιβωτίων ἢ ἄλλων καταλλήλων σκευῶν ἐσφραγισμένων καλῶς.

Ἐλαία παντός εἶδους, ἀνὰ δύο τοῦλάχιστον ὀκάδας ἐξ ἐκάστου εἶδους ἐντὸς ὑαλίνων δοχείων ἐσφραγισμένων καλῶς.

Ὀἶνοι, παντός εἶδους, καὶ ποικίλα οἶνοπνευματώδη ὑγρά καὶ ποτὰ, ζύθος καὶ ὄζος νὰ σταλῶσιν ἐξ ἐκάστου εἶδους πάντα φιάλαι ἡμισείας ὀκάς καλῶς ἐσφραγισμένα.

—)(—

Ἐκ τῶν τῆς Δ'. συναγωγῆς.

Ζωοτεχνία

Βούτυρον, ἀνὰ δύο ὀκάδας ἐξ ἐκάστου εἶδους ἡλατισμένον ἐντὸς ὑαλίνων ἢ πηλίνων δοχείων καλῶς ἐσφραγισμένων.

Τυρὸς, ἀνὰ τρεῖς τοῦλάχιστον ὀκάδας ἐξ ἐκάστου εἶδους ἐντὸς τῶν καταλλήλων σκευῶν καθαρῶν καὶ καλῶς ἐσφραγισμένων.

Ἐρῖα ἐκ παντός ζώου νὰ σταλῶσιν κατ' ἐλάχιστον ἐξ ἐκάστου εἶδους ἀνὰ τρεῖς ὀκάδας ἐκ δὲ τοῦ προβάτου νὰ σταλῇ ἀνὰ ἐν πλοκάρι

(πλήρη κούραν) εἰς φυσικὴν κατάστασιν (ἀπλυτά).

Ἡ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ Πατρῶν ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ ἡμετέρα πόλις θέλει φιλοτιμηθῆναι νὰ ἐπιδείξῃ ἐν τῇ Δ', Ὀλομπιάδῃ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ μαρτυρήσῃ περὶ τῆς νομοσύνης, φιλοπονίας καὶ δραστηριότητος τῶν κατοίκων αὐτῆς καὶ καταστήσῃ γνωστὰ εἰς εὐρύτερον κύκλον καταναλωτῶν τὰ τελικὰ ἀποτελέσματα τῆς παραγωγικῆς ἐργασίας τῶν ἐν τῇ γεωργίᾳ, τῇ βιομηχανίᾳ, τῇ χειροτεχνίᾳ, τῇ καλλιτεχνίᾳ, κ. τ. λ. ἐπὶ γενικῇ καὶ ἀτομικῇ ὄφελειᾳ.

Ἐν Πάτραις τῇ 10 Μαρτίου 1888

Ἰωάν. Μακρυγιάννης. Βδ. Χανκόκ. Κυρ. Αἰπάπας, Ν. Πάνος. Κ. Φιλόπουλος. Χρ. Κορύλλος, Γεωρ. Τζίνης. Λ. Γερούσης. Γ. Κόγκος, Κ. Κέλλερ, Στ. Θεοχάρης.

Νέα Θεραπεία τῆς εὐλογίας.

Ὁ ἐξῆς νέος τρόπος θεραπείας τῆς εὐλογίας ἐφαρμόζεται ἀπὸ τινος μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἐντὶν Νασσοκομείῳ τῆς Βιέννης. Ἄμα τῇ εἰσεόδῳ τοῦ ἀσθενοῦς εἰς τὸ Νασσοκομεῖον, ἀαδῆποτε καὶ ἐν ἡνὲ ἡ περίοδος τῆς ἀσθενείας, πλύνεται οὗτος ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν διὰ θερμοῦ σαπωνώδους ὕδατος, ἀπομάσσεται ἐπιμελῶς καὶ τίθεται εἰς τὴν κλίνην. Μετὰ τοῦτο ὅλον τὸ σῶμα τοῦ περιτυλίσσεται διὰ σπληνίων (compresses) ἐφ' ὧν ἐπιπέθη μίγμα ἐξ ἐνός μέρους γλυκερίνης καὶ ἐκ δύο μερῶν χλιαροῦ ὕδατος. Τῆς αὐτῆς φύσεως προσωπεῖον τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ προσώπου, ἔχον ὄσας εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, εἰς τοὺς μυκτῆρας, καὶ εἰς τὸ στόμα. Τὸ λουτρόν ἐπαναλαμβάνεται καθ' ἐκάστην, καὶ τὰ σπληνία ἀλλάσσονται ὡσάκις ξηρανθῶσιν. Ὁ τρόπος οὗτος τῆς θεραπείας ἐλαττώνει τὰς ὀδυνήδους συναισθήσεις τῆς ἐντάσεως καὶ τῆς θερμότητος τοῦ δέρματος, καὶ προλαμβάνει τὸν σχηματισμὸν τῶν οὐλῶν. Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν Βιέννῃ ἐπιδημίᾳ τῆς εὐλογίας ὁ τρόπος οὗτος τῆς θεραπείας ἔδοκεν ὡς ἀποτέλεσμα κατὰ μέσον ὄρον, θνησιμότητα μὲν, 4,43 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, δηλαδὴ 2,42 διὰ τοῦ ἀνδρᾶς καὶ 6,45 διὰ τὰς γυναῖκας διάρκειαν δὲ τῆς ἀσθενείας ἡμέρας δεκαπέντε.

Ἐξ ἐκωντίας, ἐν τῷ γενικῷ Νασσοκομείῳ τῆς Βιέννης, ὅπου ἐφαρμόζεται ἡ παλαιὰ μέθοδος τῆς θεραπείας, διὰ τῆς ἀπλῆς προφυλάξεως, ἡ μὲν θνησιμότης ἀνῆλθεν εἰς ἐννέα ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, ἡ δὲ διάρκεια τῆς ἀσθενείας εἰς δεκαοκτώ περὶ τοῦ ἡμέρας.

Πάτρις τῇ 6/18 Μαρτίου 1888.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς «Πελοποννήσου» Κύριε Συντάκτη.

Ἐπανελθὼν μεθ' ἡμερῶν τινῶν ἀπουσίαν ἐν ταῦθα ἔλαβον γῶσιν τοῦ «Παραρτήματός» σας τῆς 22 Φεβρουαρίου ε. ε. ὡς καὶ τοῦ προτελευταίου φύλλου τῆς ἀξιότιμου ἐφημερίδος σας ἀπὸ 28 τοῦ αὐτοῦ μηνός. Εἰς ἀπάντησιν μόνον τῶν ἐν ἀμφωτέρω αὐτοῖς περὶ τοῦ κ. Windscheid ἀναφερομένων σας παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσῃτε ἐν τῇ ἀξιότιμῃ ἐφημερίδῃ σας τὰ ἐπόμενα, ἀ προτιθέμαι ν' ἀποστείλω καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἐφημερίδας Πατρῶν καὶ Ἀθηνῶν. Παρὰ τὰ ἐπανειλημμένα λεχθέντα καὶ γραφέντα, ἡ ἐργολαβία τοῦ λιμένους Πατρῶν, οὐδέποτε ἠθέλησεν οὔτε θέλει ν' ἀναμυχθῇ εἰς τὴν ἐν τῷ τύπῳ διεξαγομένην πολεμικὴν, ὡς οὐδ' εἰς τὰς ἄλλας διαμάχας αἵτινες ὄργανίσωσαν περὶ τῆς ὑποθέσεώς της. Ἡ ἐργολαβία συνηλλάγη μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς μέρους τῆς διοικήσεως, καὶ, συμφῶντος πρὸς τὰ ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου συμβαίνοντα, μόνον μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης καὶ τῶν νομίμων προϊσταμένων αὐτῆς ἐννοεῖ νὰ συζητῇ περὶ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν νομικῶν ζητημάτων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συμφωνημένων καὶ τοῦ καλῶς ἐγγουμένου συμφέ

ροντος και οχι μετα διαδηλωτων και εν ταις ο-
δει.

Εν τούτοις νυν κατ' εξαίρεσιν φροναι δι οφείλει
να μη αφήση την κοινήν γνώμην να υποπέση εις
πλάνην ως προς την σημασίαν γεγονότος τινός, εις
δ μετά μεγίστης ευχαριστήσεως βλάπτει, ότι άπα-
δοθη μεγάλη σπουδαιότης. Αναμφισβότως αν είχε
κατά πρώτον ζητήσει γνωμοδότησιν του κυρίου
Windscheid ως εξήγησε την των κκ. Ihering
και Dernburg οι αντίπαλοι της δεν ήθελον άπο-
στέριζει να είπωσι και ως προς την του κυρίου
Windscheid ότι εξετόξευσαν κατά των δυο
άλλων, δηλ. ότι ουδεν άλλο δεικνύει ή ότι ή έρ-
γολαβία έχει αρκετά χρώματα όπως πληρώση
αυτήν. Αλλά σήμερον διατείνονται ότι ο κ.
Windscheid κληθείς παρά της εργολαβίας ενύ-
της να γνωμοδοτήσει, άπαφάνητο εναντίον αυ-
της. Διά του Ισχυρισμού των όμως τούτου άνα-
γνωρίζουσιν ότι ειδικώς μεν ο κ. Windscheid,
γενικώς δε οι γερμανοί νομοδιδασκαλοι δεν είναι
εκ των ανθρώπων των παραχαρρασόντων την έ-
αυτων γνώμην χάριν χρηματικού κέρδους. Ίσως
δε μεταβάλλουσι γνώμην, οι αντίπαλοι ουτοι της
εργολαβίας, όταν μάθωσιν, ότι και ο τρίτος υ-
τος γερμανός νομοδιδασκαλος, ο μόνον δεν ά-
πεφάνητο εναντίον αυτής, αλλά και εξ εναυσίας
ήπερ αυτής ως και οι δύο έτεροι. Αλλά τότε δεν
θα δύνανται πλέον να υποτιμήσωσι την αξίαν
της γνώμης του νομοδιδασκαλου τούτου, άφ' ου
ήδη εξήραν την αξίαν και τον χαρακτήρα αυτού.
Και ήδη λοιπόν δεν δύνανται να πράξωσι τούτο,
διαι ή παρούσα ουδεν άλλο σκοπεί ή να πιστο-
ποιήση τας εδωκίας ήπερ του νομοδιδασκαλου
τούτου εκφράσει των αντιπάλων της εργολαβίας,
ήτις όμως σπεύδει να διαψεύση κατηγορηματι-
κά τα τούτοις ισχυρίζομενους ότι ο κ. Windscheid
δεν άπεφάνητο ήπερ αυτής και να προκαλέση αυ-
τούς να άποδείξωσιν, ότι ή γνωμοδότησις του νο-
μοδιδασκαλου τούτου είναι εναντίον της.

Αλλ' ίσως αντίτην τις ότι άφου ή εργολαβία
κίνηται τοιαύτην ενόψει ή γνωμοδοτήσιν του
κ. Windscheid, διατί δεν εδημοσίευσεν αυτήν
μετά των δυο άλλων; Η άπάντησις είναι άπλου-
στάτη. Η εργολαβία δεν προσκαλεσε τας γνω-
μοδοτήσεις των γερμανών, όπως άόση τροφή εις
τας εν τω τύπω διαμάχας, ως ουδ' όπως συζη-
τήση περί του δικαίου της μετά του τυχόντος.
Οι προκάλεσε γνωμοδοτήσιν των κορυφαίων έλ-
λήνων νομομαθών, οτε το ζήτημα έπρόκειτο το
πρώτον να συζητηθή υπό των νομικών συμβού-
λων, ουτως έκρινεν εύλογον ότι πρέπει να ό-
πλισθ ή γνωμοδοτήσιν των κορυφαίων γερμα-
νών διδασκαλων του Ρωμαϊκού δικαίου, οτε
μετά την τελευταίαν άπόφασιν των μηχανικών,
έμελλον πάλιν να συζητήσωσι το ζήτημα οι νο-
μικοί σύμβουλοι, όπως επί τη βλάσει της νέας
ταύτης καταστάσεως των πραγμάτων εξενέγ-
κωσι την γνώμην των. Επομένως ή εργολαβία
ζήτησε την γνώμην των γερμανών μόνον και
μόνον όπως υποβάλλη αυτήν υπό την κρίσιν των
νομικών συμβούλων, οτινες έμελλον να περιο-
ρισθώσιν εν τοις όροις του νομικού μέρους της
υποθέσεως. Αλλά κατά την εποχήν εκείνην δεν
ήδυνήθη να εύρη ειμή μόνον του κ. κ. Ihering
και Dernburg αιτινες εδωκαν τας ήδη δημο-
νευθείσας γνωμοδοτήσεις. Τον κ. Windscheid
ήμως ταξειδεύοντα μακράν της πατρίδος του, δεν
ήδυνήθη να συναντήση, διό ή γνωμοδοτήσις αυτού
ζωადύτερον ληφθείσα και μεταφρασθείσα, ή ά-
δύνατον να δημοσιευθ ή μετά των δυο άλλων,
ήπως υποβλήθη συγχρόνως μετ' αυτών τοις κκ.
νομικοί συμβούλοι. Αφου δ' ουτοι εξέδωκαν
την τελευταίαν γνωμοδοτήσιν των και το ζήτη-
μα εγκατέλειπε πλέον το πεδίου του δικαίου,
ήπως μεταστή εις το των διαπραγματεύσεων υπό
πρακτικήν έποψιν, ήτοι εις το του πανταχόθεν
ινιατωμένου συμβιβασμού, ή εργολαβία τότε
ου ήλθον, ουδέμην διαβλέπει ανάγκην να έπα-

νέληθ εις τας νομικάς συζητήσεις, ελπίζε: μά-
λιστα, ότι χάρι τω επικρατούντι παρά τη δει-
κώσει συμβιβαστική πνεύματι και τη διορατι-
κότητι αυτής, ουδέποτε πλέον εύρεθήσεται εν
τη ανάγκη να επανέλθ εις το πεδίου του δικαίου
και έπομένως να ποιησεται γρήγορ των νομικών
όπλων, είτε δημοσιευθέντων ή μη.

Αλλ' επειδή εξ έτέρου ουδεν άσφαλές και επειδή
ή κοινή λογική υπαγορεύει αυτή να μη συγχύση
την έθερμότεραν των έπιθυμιών της προς τα
πράγματα συμβαινόντα, ουδεις θέλει ψέξει βε-
βαιώς αυτήν, εάν έπιζητή νέα άμυντικά όπλα
ή διαφυλάσσει τα ήδη υπάρχοντα συμφώνως προς
την κρίσιν της και την των συμβούλων της.

Ίδου λοιπόν διατί ή εργολαβία του λιμενός
Πατρών δεν ήδυνήθη να δημοσιεύση την γνωμο-
δοτήσιν του κ. Windscheid μετά των δυο άλ-
λων, ως έπεθύμει, και διατί παρελθούσης της ευ-
καιρίας ταύτης φρονεί ότι αυτή και μόνη δύναται
να κρίνη περί του καταλλήλου της προς δημοσί-
ευσιν στιγμής.

Όμως όπως εκ των ειρημένων ουδέμην άπομεί-
νη άμφιβολία και παρά τοις σκοπτικωτάτοις των
αναγνωστών, ή εργολαβία συμπληροί αυτά δια
της εξής δηλώσεως: Εάν ή λιμενική έπιτροπή
συναινεί να ληθ ή άπόφασις το ζήτημα συμφώνως
προς την του κ. Windscheid γνώμην και προς
την άπόφασιν πράγματογνωμόνων, από κοινού
διορισθέντων, ή εργολαβία είναι πρόθυμη να
δεχθ ή άριστικώς τοιαύτην ερμηνείαν,

Εάν λοιπόν οι αντιτιθέμενοι την ιδιότητα των
μόνων και άκινήτων ήπερκαπιστών των Πατρών
και των συμφερόντων του λιμενικού τερτίου όσιν
άνθρωποι καλής πίστεως και πράγματι φρονού-
σιν ότι λέγουσιν, έχουσι καθήκον να προσπαθή-
σωσι παντι υθέει, όπως ή λιμενική έπιτροπή ά-
ποδεχθ ή ανωτέρω πρότασιν της Βυρολαβίας
και ουτω δεθ ή πέρασ εις την έκκρημη διαφοράν.

Επι τούτοις άνομόνομεν να ιδώμεν τι θα πρά-
ξωσιν.

Όμως όπως πο' αν ή ή παρούσα είναι ή
πρώτη και τελευταία λέξις της εργολαβίας, άφι-
εμένοι τοις έντιμοις και ήμεροληπτοις άνθρώ-
ποις να κρίνωσι τις έχει δικαίον, ή εργολαβία
ή οι αντίπαλοι της.

Δέξασθε, κύριε συντάκτη, την διαβεβαίωσιν
της εξαίρετου υπολήψεώς μου μετά των εκ των
πρότερον ευχαριστιών μου επί τη δημοσίευσι
της παρούσης

Π. Μανιάκ πρόεδρος

Τα όργια και αι άπόκριαι των Αθηναίων.

Ήδη τέλος πάντων άρκεσόμεθα εις προσωρινόν
τινα σταθμόν ήρεμίας και γαλήνης πνεύματος, είτε
είσελθόντες εις τη τετραήμερον, ή πενταήμερον
τεσσαρακοστήν, από της καθαρής Τριτης μέχρι του
Σαββάτου, και τούτο, δι' ήμας τούς επαρχιώτας
δεν λαλώ περί των μακαρίων της Ελλάδος κα-
τόικων οτινες άμφιβάλλω αν τας έθυμώσιν και
και ταύτας! Μετά τας άλλεπαλλήλους μάλιστα
ποικίλας διασκεδάσεις, και χαρμόνας, δε από του
φθινοπώρου άπενείμαντο, συμπεριλαμβανομένης δε,
και της επισιμοποίησεως ά π ό κ ρ α ω, ή ή έ-
προκάθησαν και τον γρηαίν Φρααρίτην, ένα παρη-
σιασθώσι προς το κοινόν μάλλον ευπρόσωποι ήδη
τέλος πάντων λέγω, ότι θα έπληθον όπωσδήποτε
έν τισι τούτων τουλάχιστον, ποιή τις γαλήνη
πνευματική, και σωματική, να οι υποκινήσαντες
και διεγείραντες τον λαόν, νέους και γέροντας, νε-
άνιδας και προσβύτιδας, εις την μέτην ταύτην της
ήδυσταθείας, ανανήσασιν, και ως από σκοπιάς τη-
λεγρανός επισκοπήσωσι, τίνα προέκυψαν άποτέλε-
σματα, και τίνα συμπεράσματα έπορίσαντο, όφελ-
ιμα υλικώς, συμφέροντα ήθικώς, διδακτικά και

νομικώς; Ίσως άποκαλεσθώμεν όπισθοδρομικοί, ή
Ήράκλειτοι, ή Ίερσμίαι, θρησκύντες επί την άν-
θρωπίνην ματαιότητα; άλλ' άδιάφορον. Φιλούντες
την πατρίδα εν ή έγανήθημεν, και ζώμεν εν ιδρώτι
του προσώπου μας, έχοντες φίλους, συγγενείς, τέ-
κνα, προαλειφόμενα εις του πολυκυμάντου βίου τας
περιπετειάς, σκεπτόμεθα, και οφείλομεν να σκε-
πιώμεθα σοβαρώς επί τούτου πώς δηλαδή θ' άν-
θεζώσιν εις τούς τσοφόντους και τηλικούτους πει-
ρασμούς, τούς παρασκευαζόμενους, και κατ' έτος
έκινουομένους, υπό κερδοσκοπων τινών άφ' ενός,
και εκ τινων άπερισκέπτων άφ' έτέρου, ή τρυφερά
ιδίως νεότης.

Αληθώς ο άνθρωπος από κτίσεώς του, έστειν
εις τας διασκεδάσεις και πανηγύρεις μετά τον κά-
ματον ημερών των μάλιστα, δι' ο, ού μόνον τα
βάρβαρα άσιατικά έθνη, αλλά και οι πρόγονοι ή-
μων έώρταζον άλλ' από του Μωυσεώς και μετά
Χριστόν έθέσπισαν ήμέραν μίαν την του Σαββάτου,
έπι Μωυσεώς, την Κυριακήν δε από της του Χρι-
στού αναστάσεως, έπι εκάστης έβδομάδος, προς
αναψυχήν ή ανάπαυσιν, όχι μόνον των ανθρώπων
άλλά και των υποζυγίων. άκολούθως καθιερώθη-
σαν σύκ' εόρτασμα έορταί και άργίαι τών υπερχα-
ρησάντων ήπερ του χριστιανισμού άγίων, εις τρό-
πον ώστε έδόθη ού μικρά επέκτασις άργίας, και ή
βαθμιών αι κοινωνικαι ανάγκαι άφ' ενός, και τή
άποβάντων της θρησκείας άφ' έτέρου, σιωπηλώς
κατέργησαν εν μέρος. Αλλ' ήδη πρό τινος χρόνου
έξ ιδιοτελείας άφ' ενός, κερδοσκόπων τινών Αθη-
ναίων, εξ άπερισκέπτης δε έτέρου, ή συνάρεσεκείας,
έδόθη τοιαύτη όθλιας προς ταύτας, ώστε καταν-
τήσαμεν, ή κατήντησαν οι πανόδοι της πρωτευ-
ούσης κάτοικοι, πρωτοστατούσης της ήμεροδου-
γραφίας, του Ίδυσποδς τούτου της κοινωνίας Νέ-
στορος, να έορτάζωσι από της πρώτης Ίανουαρίου
έως της 31 Δεκεμβρίου, καθ' όπαν δηλαδή το έ-
τος, προκαλούντες και δημηγορούντες ήπερ ωδείων,
θεάτρων παντοίων, χορών, και ποικίλων θεαμά-
των, φαναίζοντες και φημιυθώντες την προσγι-
νομένην, τούτων έ-εκα, τη κοινωνία ζήμιαν, διά
της εξαίρεσεως της φιλοκαλίας δάθεν, της καλαι-
σθησίας, της ωραιότητος, φθάναντες και εις φιλα-
ρέσκους μεν, άλλ' άνευλαβείς προσωπικάς άποθε-
ώσεως των δεινα και δεινα των Αθηναίων χρεωτερι-
ών, δεσποινών, και δεσποινίδων, εις περιγραφάς
δηλούντι συγγινούσας, διεγείρουσας ζηλοτυπίας,
οικογενειακάς έριδας, πάθη, λαγνείαν, και τόσα άλ-
γυνα ταύτοις παρεπόμενα.

Αλλά δεν συλλογίζονται οι κύριοι υποκινήται
των τοιούτων, οι οι ίδιοι δεν έχουσι τέκνα, (καθό-
σον ή έκρουθιος αυτη ζωή, έπέφερε και την αγα-
μίαν), αν δεν έχουσι συγγενείς, αι δεν έχουσι φί-
λους, τούς δυστυχεύς επαρχιώτας, τούς άποστέλ-
λοντας τούς παιδάς των εις Αθήνας, να εκπαι-
δευθώσι, και συντηρούντας τούτους εκ των υστε-
ρημάτων των, κύριος οίδε με πόσους στεναγμούς,
ν' άκούσωι και να βλέπωσι τα τοιαύτα άλληλο-
διάδοχα όργια, και υπό την διδασκαλίαν του τύ-
που, οτιαιν άγλος δοκιμάζωσι, φανταζόμενοι της
σφριγώσεως νεότητος τας συναψεις τούτων παρεκ-
τροπάς; μη δεν βλέπωσι τούς συμπολίτας των
Αθηναίων, εις ποιή θεαμάτα και άθέμιτα μέσα
φθάνουσιν, να επαρκέσωσιν εις τα φθόροποιά ταύτα
θεάματα, πιεζόμενοι υπό της φυσικής ζηλοτυπίας
και μικροφιλοτιμίας των οικογενειών των, προς ά-
πομίμησιν; τούς δυστυχεύς υπαλλήλους, τούς μό-
λις και μετά βίας γλισχώσι απόζώντας, εκ του
μισθάρου των, προσεξοφλούντας μάλιστα και του-
τον συνήθως, όποιαν άδημονίαν αισθάνονται, ευρι-
σκόμενοι εν τη αυτη ως άνω πάλη, διά το άνε-
ρικτον της εξοικονομήσεως των προκαλουμένων, εκ
των άνω θεαμάτων, έκτάκτων έξόδων; άγνωοσιν
ετι ή πτωχεία έχει άδελφήν την χαμέρπειαν αυτη
δεν όρει ουκ οίδεν διατι λησιμόνησαν τας άλλε-
παλλήλους ή έκαναληπτικας άποκαλύψεις έλλειμ-
μάτων, στρατιωτικών και πολιτικών υπαλλήλων,
και τας, συγγοία τούτων επ' λοχάτων, πολλας

ΔΙΑΦΟΡΑ

πλασιασθείσας οίκτρης αυτοχειριάς; Τίνες έσμεν ήμεις οι μύμηγες, απέναντι των άετων, ήμεις, το νεογνόν έθνος, απέναντι των Κολοσσών, και θέλωμεν να εταξώμεν και απομνησθώμεν άπαντα τα έλατωματινά του λεγομένου ευρωπαϊκού πολιτισμού; Τι κάμνουμεν εν Βενετία, εν Μιλάνω, Νεαπόλει, Παρισίοις, κλπ. μεγαλουπόλεσι του κόσμου, ένθα ο πλούτος ενός έτοξυγίζει με τα όλα της 'Ελλάδος μας τα είσοδήματα' τους άγνοούντας, πώς να καταναλώσωσι τα μυθώδη πλούτη των, και παρασκευάζοντας τα τοιαύτα προς ίδίαν και κοινήν τέρψιν και διασκεδάσιν, και των όποιων, άλλοι περιηγούνται ως αι έσχάτως εις 'Αθήνας ήφχθίσαι δύο Λέδαι, Γκαλουέη και Γέρρευ, έτεροι έβδομήκοντα 'Αγγλοι, και τοσούτοι άλλοι. 'Ετεροι διατίθενται τα εκατομμύριά των εις το χαρτοπαίγιον, ως εν Νικαία, Μόνακω, Σπᾶ και άλλω, και τινες κεκορεσμένοι και μεθυμένοι εκ των ήδονών του βίου, αυτοκτονούν επί τέλους.

Μη άραγε της παρακμής και της ύποδουλώσεως της 'Ελλάδος της έδδν, δέν προεξωμάλυνεν ή κοινωνική έξαχρείωση, ή ακολασία, ή ύπό των δημοκόπων και σοφιστών υποθαλασπομένη διά των άγυρτειών και ψευδοδημηγοριών; ή της 'Ρώμης το μεγαλείον, τίς άλλη αίτια κατέριψε, ή ή διαφθορά των ήθών, ή διδασκομένη από των Σαρδαναπαλών αυτοκρατόρων μεθυσθέντων εκ της θόξης των όπλων, και ύπό των εκτεθλωμένων και φούλων μεγαστάνων των, διά των άπαισίων εκείνων θεαμάτων; 'Αλλ' ούτοι ως και οι πρόγονοι μας ήμασαν, και παρήμασαν' ήμεις δε οι μικροσκοπικοί, ποτε ήμασαμεν και παρημασαμεν;!

Πώς να μορφωθῆ νεότης χρηστή και πεπαιδευμένη, ύπό το κράτος τοιούτων άτελειών, και σκανδαλωδών διασκέδασων; αὐτη είναι πυρ, όπερ δέν πρέπει να άναζωπυρώμεν ούτως διηλεκώς και άσυνειδήτως, διότι άνάπτει και φλέγεται' έσως μᾶ; αντίταξωσιν ότι, χάριν της νεότητος, ή των ασυλλαγίστων λοιπόν, δέον να παύσωσιν αι διασκέδασεις; Ούχι λέγομεν' αλλά να μη προκαλώνται, έξυμνούμεναι και εκθειάζόμεναι ως άρεται, άναγκαίαι, άξιόμιμητοι, διότι ό παρακλεισμός άφ' ενός, ή άνθρωπίνη ήδυπάθεια και ζήλοτυπία άφ' έτέρου, τυφλοῦσι και τους έγκρατεστέρους, όλισθαίνοντας άνεπαισθητως, ή κατά συναρέκειαν εις την καταστροφήν των. 'Εχει άνάγκη ό λαός να διδαχθῆ τίνι τρόπω, και τίνι μέτρω όφείλει να διασκεδάξῃ τάς άπόκρου; και ως εκ συνήματος εν παντί σχεδόν άθηναικῶ φύλλω, προς δύο μηνών να γράφηται ότι αι άπόκρου έφ' έτας θα μᾶς φαιδρώνωσι, θα μᾶς καταγοητεύωσι, θα εορτασθώσι λαμπρῶς, θα μεγαλύνωσι την έξίαν μας, έπισημοποιηθώσι, θα μᾶς άναδείξωσι κλπ. μωρολογίαι' ως να διατελούμεν ύπό τυραννίαν, ή εν κατέργοις, ή εν άνθρακωρυχείοις, και μᾶς καλοῦν, εις άναπνοήν, εις άνάστασιν, εις φώς!

Ουδεις διεννοήθη, ούδε δικαίωμα κέκτηται να επιβάλῃ άπαγόρευσιν τοῖς θέλωσι να χορεύωσι, να τραγοῦσιν, και εν γένει να διασκεδάσωσιν, αλλά και μηδεις δικαιούται να παροτρύνῃ, διά παρακλεισμών πομποδών, κ' έξάρσεως των ήδυπαθειών, διαθρύπτων το φρόνημα του λαού, κ' άναστειλῶν και γεραίων, ως άλλο δόγμα πίστεως, τάς άπέκρου. Ούχι μωρία, ούχι άβδηρητισμός, άλλ' άμάρτημα έστι, να λέγωμεν προς τον λαόν. 'Αφῆτε τά έργα σας, δαπανήσατε χρῆμα και χρόνον, τριάκοντα ή τεσσαράκοντα ήμερών, να προγομνωσῆτε, εις έπιπόνησιν ευφροῦς Μωσαρά, και πίθανόν, άν επιτύχητε, ν' άμοιφῆτε. "Η ήμεις έξάσαμεν τον λογικόν τρόπον του σκέπτεσθαι, ή οι 'Αθηναίοι έξεμαυλίσθησαν. Διόλου παραδοξόν, άφου εν διαστήματι δύο έτών, απέθειώσαμεν τάς άπόκρου, έντός έτέρων δύο, να εορτάσωμεν ταύτας, άνασθηλόντες, και περιάγοντες το σύμβολοι της άσελγείας, ως οι πρόγονοι μας κατά τα Βάχχεια ή Διονύσια! ! Π. Π. *

* Συγγνώμη παρά των άναγνωστών μας άν υπερέβη μεν της εύπρεπείας τά όρια, εν δυοί ή τρισί λέξεσι.

Τά δημοτικά ήμων πράγματα διατελούσιν εις όικτρῶν κατάστασιν, σχεδόν εις άποσύνθεσιν. Ούδεις άπόθεσις σχέσιν έχουσα προς το δημοτικόν ήμων σύστημα διενεργείται πρεπόντως ή άγεται εις πέρας. Δυσκολώτατον πράγμα είναι ή περιγραφή της καταστάσεως ταύτης' άρκει προς χαρακτηρισμόν αὐτης να ειπωμεν ότι ούδέν γίνεται εκ των άναγκαίων να γείνωσι και ό,τι πράττεται κάκιστα γίνεται. Που θά φέρῃ τον τόπον ή κατάσταση αὐτη ούδεις ήγινώσκει, άφου αὐτη μ' όλην την άτασθαλίαν αὐτης δέν έσχυσεν άκόμη να έξεγείρῃ την κυβερνητικήν πρόνοιαν.

— Μεθ' όσα λέγει ή προς το κοινόν της έπαρχίας ήμων έγκύκλιος της ειδικῆς ένταύθα έπιτροπῆς επί της Δ' Ολυμπιακῆς εκθέσεως, ήν άνωτέρω δημοσιεύομεν, ούδέν έχομεν να ειπωμεν εις παρόρμησιν των δυναμένων εκ των ήμετέρων συμπολιτών να εκθέσωσι τά άξιολογώτερα προϊόντα της γεωργίας ή της τέχνης.

— Ως πληροπορούμεθα ή κυβέρνησις δέν σκοπεῖ να τροποποίησῃ την τελευταίαν άπόφασιν της ένταύθα λιμενικῆς έπιτροπῆς, δι' ης αὐτη έπρότεινε τῶ εργολάβῳ τρόπον συμβιβαστικῆς λύσεως της ύφισταμένης μεταξύ εκείνης και τούτω διαφοράς, έννοῦσα ν' άφήσῃ την λύσιν του πολυκρότου ζητήματος εις την πρωτοβουλίαν της πόλεως.

— Ο εργολάβος του λιμένος ήμων διά νεωτέρου ύπομνήματός του προς την ένταύθα έπιτροπήν, έπιδοθέντος αὐτῇ από προχθές, προτείνει νέαν του ζητήματος έξέτασιν, προσφερόμενος να χορηγήσῃ όλα τά στοιχεία προς άπόδειξιν του δικαίου και εὐλόγου των αίτήσεών του. Ούχ' ήττον, ως επί λέξει γράφει ή εργολαβία άπως άποδείξῃ το συμβιβαστικόν αὐτης πνεύμα και την ζωηράν έπιθυμίαν της να φθάσῃ εις φιλικήν λύσιν της διαφοράς, είναι έτοιμος, όσον σκληρόν και άσστηρόν και άν εἶνε τοῦτο, να ύποστῆ ζημίαν 145 τοῖς 0/0 ήτοι 600,000 δραχ. περίπου. Συνεπῶς προτείνει τη έπιτροπῇ να κανονισθῆ ή διαφορά διά προσθήκης 2500,000 δραχ. άν ό κυματοθραύστης περιορισθῆ εις 705 μέτρα μήκος και 3,140,000 δραχ. άν το εκ 800 μέτρων μήκος τρηθῆ' έννοείται δ' ότι εις την τελευταίαν αὐτην περίπτωσηιν αι λιθοδωμαί του προφυλακτικού τοίχου θα καταργηθών, όπως και εις την πρώτην, αλλά χωρίς να προεκταθῆ ό μῶλος Καλαβρύτων». Ως ένθυμούνται οι ήμέτεροι συμπολίται ή έπιτροπή διά μεν την πρώτην εκ των άνωτέρω περιπτώσεων ειχε προτείνει τῶ εργολάβῳ δρ. 1,279,000 διά δε την δευτέραν 1,898,314. Οὕτω μ' όλην την εκ 500 χιλ. δραχ. μείωσιν της αξιώσεως του εργολάβου, το ποσόν το χωρίζον την εργολαβίαν και την έπιτροπήν είναι άκόμη αρκετά μέγα και ικανόν να έλλαττώτῃ τάς περι συμβιβαστικῆς λύσεως της διαφοράς έλπίδας.

— Τά πυροτεχνήματα του Πάσχα ήρξαντο εν ταύθα από του νῦν, λίαν πρωίμως. Πολλαι συνοικίαι της πόλεως ταράσσονται έξ αὐτῶν και τινες εκ των κεντρικώτερων. 'Εν των πυροτεχνημάτων τούτων την παρελθούσαν Τρίτην ήρριψε χαμαί τον γηραιόν πατέρα του αστυνόμου κ. Μωάννην 'Αγγελόπουλον έξερχόμενον της εκκλησίας του αγίου 'Ανδρέου και έσως τον έμωλώπισεν. Είς την κατάσταση ταύτην πρέπει να θέσῃ τέρμα ή αστυνομία, διότι αὐτη δέν είναι άκίνδυνος, ως δύναται να πληροφορηθῆ και των οικειοτάτων.

— Μεθαύριον Κυριακήν το διοικητικόν συμβούλιον του 'Ιερατικού ταμείου της 'Αρχιεπισκοπῆς Πατρῶν τελεί εν τῶ Μητροπολιτικῶ ναῶ του εὐαγγελισμοῦ αρχιερατικόν μνημόσυον ύπέρ των συνδρομητῶν, ευεργετῶν και ιδρυτῶν του αγαθοεργου εκείνου ιδρύματος, ύπερ ιδρύθη τη πρωτοβουλία του ήμετέρου Σεβ. 'Αρχιεπισκόπου και ύφίσταται επί αγαθῶ του παρ' ήμιν κλήρου. Κατάλληλον λόγον όμιλήσει ό 'Ιεροκλήρξ της πόλεως κ. 'Ηλίας Βλαχόπουλος.

— Ο συμπολίτης ήμων κ. Γ. 'Αναγνωστόπουλος, άκούρατος εργάτης εν τῶ σταδίῳ της άνα-

πτύξεως της σταφίδος, του σπουδαιότερου ταύτου ελληνικού προϊόντος, έδηλωσεν έγγραφως προς την ένταύθα ειδικήν έπιτροπήν της Ολυμπιακῆς εκθέσεως, ότι τάσσι γέρας εκ δραχ. 200 εις 'Αθῆνας εκείνου όστις ήθελεν εκθέσει, καταλλήλως εργαλεία διά τους διαφόρους τρόπους της καλλιέργειας της σταφίδος ή διά τινας εξ αὐτῶν. 'Η ιδέα ήτις ένέπνευσε τῶ κ. 'Αναγνωστοπούλῳ την πράξιν ταύτην και ό σκοπός αὐτης είναι άνωτέρα παντός επαινίου και άξια μιμήσεως παρά παντός δυναμένου, επί τη εύκαιρία της εκθέσεως, να συντελέσῃ εις την επαύξησιν και βελτίωσιν του κοινωνικοῦ κεφαλαίου.

— Ο κ. 'Αλέξιος Θωμόπουλος δέν δέχεται επισκέψεις την προσεχῆ 'Επέμπτῃν εορτῇν του όνόματός του.

— Δύριον εορτῇν των 'Αγίων Θεοδώρων δέν εορτάζει ένεκα πένθους ό κ. Θεόδωρος Δ. Λάγκουρας: επίσης δέν εορτάζει και ό κ. Θεόδ. Πάππας.

— Την προσεχῆ Κυριακήν της 'Ορθοδοξίας, ό ναός του αγίου 'Ανδρέου τελεί το κατ' έτος Μνημόσυον ύπέρ των συνδρομητῶν του ναού.

— Ο 'Ιεροκλήρξ κ. 'Ηλίας Βλαχόπουλος όμιλήσει την προσεχῆ Κυριακήν εις τον ναόν του εὐαγγελισμοῦ.

'Η παρά τὰς οίκίας του κ. Κοιδᾶ οίκία του κ. Παναγ. Δριβελοπούλου ενοικιάζεται.

Παρά τινι των μεταξύ Πατρῶν και 'Αίγίου σταθμῶν, Κύριός τις εἶρε εν πορτοφόλιον περιέχον δύο φωτογραφικᾶς εικόνας και τινας σημειώσεις. Ο άπολέσας αὐτό προσελθέτω εις το τυπογραφείον μας όπως λάβῃ αὐτό.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ—ΑΘΗΝΩΝ—ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ.

Γνωστοποιείται ότι χάριν των εορτῶν των άπόκρου, τά εξ άπάντων των σταθμῶν έκδοθησόμενα δι' 'Αθήνας εισιτήρια μετ' επανόδου Δ' και Β' θέσεως, κατά την 20 και 27 τρέχοντος και 5 Μαρτίου ε. ε. θέλωσι τιμᾶσθαι 20 0/0 όλιγώτερον των κεκανονισμένων διά του τιμολογίου τιμῶν, άντιστοιχούσας της έκπτώσεως ταύτης εις 40 0/0 επί της τιμῆς των άπλών εισιτηρίων. Βξίαιστικῶς τά ως άνω εισιτήρια θέλωσιν ισχύει τά μεν εκ των μεταξύ 'Αθηνῶν—Κορίνθου σταθμῶν δι' ήμέρας 3 τά δε εκ πάντων των λοιπῶν διά 4 συμπεριλαμβανομένης και της ήμέρας της έκδόσεώς των.

'Εν 'Αθήναις 11 Φεβρουαρίου. 1888.

'Εκ των γραφείου της Διευθύνσεως.

Την προσεχῆ Κυριακήν 13 τρέχ. μηνός εν τῶ συμβολαιογραφείῳ του κ. Β. 'Ανδρικοπούλου εκτίθεται εις πλειστηριασμόν οικόπεδον εκ πήγμων 210 κείμενον κατά το 39 τετράγωνον της άνω πόλεως και συννευόμενον άνατολικῶς με έθνικόν οικόπεδον, δυτικῶς με όδόν σχεδίου, άρκτικῶς με οίκίαν Χαρ. Καλογεροπούλου και μεσημβρινῶς με οίκίαν Κεραμιδοπούλου.

Οίκίας τριπόρου και γωνιαίας κειμένης εις την μεσημβρινήν πλευράν της συνοικίας «'Αρείας» παρά την ζώνην της πόλεως και έχούσης πρόσψιν προς άνατολάς και μεσημβρίαν, ενοικιάζεται τό άνω πάτωμα περιέχον τρία ευρύχωρα δωμάτια, αίθουσαν, μαγειρείον, άνδρον, δύο έξώστας και ύδωρ διαρκές εν δεξαμενῇ έναποταμιεύομενον. Ο έπιθυμῶν να ενοικιάσῃ αὐτήν άποταθῆτω προς τον ιδιοκτήτην 'Αργύριον Διδμηρίτην Ξυλουργόν, έργάζομενον ύπό την μεγάλην οίκίαν Μακρυγιάννη.